

Zelený štvrtok.

Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina.

Exupéry, vo svojej knihe *Dať zmysel životu* píše: *“Je mi dnes veľmi smutno zo všetkého. Z mojej generácie, ktorej chýba ľudská podstata, ktorá z duchovného života poznala len bary, matematiku a automobily. Človek už nemá zmysel. Putá lásky ktoré viažu človeka k človeku a bytosti k bytostiam sú tak uvoľnené, že necíti ich neprítomnosť. V dnešnej dobe rozvodov, sa človek ľahko rozvádza s vecami, aj s ľuďmi. Dokážeme ľahko zameniť chladničku, ženu i muža, stranu, či náboženstvo... je to púšť človeka.”*

Keď pápež J.P.II, v roku 1988 navštívil Bolíviu, v meste baníkov, Oruro, videl ukrutnú biedu. Nehostinná príroda spôsobovala v noci veľké mrazy a vo dne úmorné horúčavy. S pápežom sa stretli tak, že na križ pripevnili baníka, aby tak poukázali na svoju biedu.

Africký kontinent hladuje. Tisíce detí a starcov hladujú. Každoročne tu zomiera 30 miliónov ľudí od hladu. *Aká je tá naša civilizácia?*

Je schopná zabezpečiť atómové zbrane, leta do kozmu, ale nie každodenný chlieb. To nie je dobrá civilizácia, ktorá si hovorí, že všetko robí pre človeka, ale človek v nej zomiera. Pravá civilizácia ešte len príde. Prvá kapitola jej dejín sa bude písať: *„Všetci ľudia majú dostatok chleba.”*

Evanjelium je plné chleba. V modlitbe Otče, náš...nás Ježiš učí prosiť o chlieb, rozmnožuje chleby, láme chlieb... Akoby chcel povedať, že pre všetkých je dostatok chleba. Treba nám orať polia, siať vynikajúce odrody, *ale najviac potrebujeme lásku, aby sme vedeli spravodlivo deliť a rozdávať.* Úlohou Ježiša nebolo, aby nás naučil dorábať chlieb, ale aby nás naučil, že keď sa budeme milovať a vážiť, či ctíť si jeden druhého, problémy nevyriešime, ale náš život bude ľahší.

Aká je dnešná civilizácia? Prežíva vnútornú prázdnotu a chce si naplniť svoju túžbu po šťastnom živote, v čo najkrajšej budúcnosti. Prišiel Marx a netrpezlivému človeku vrátil perspektívu šťastia, raja na tejto zemi, hmatateľné šťastie.

My kresťania si riešime problémy s Kristom. Veríme, že keď premôžeme aj tú najmenšiu bolesť, má to zmysel a hodnotu. Naučil nás to Ježiš...

Dr. Yonggi Cho v knihe „Viera v akcii“ píše: *„V novinách som čítal o americkej matke, ktorá plakala, lebo jej syn umieral na srdечnú vadu. Nemoc bola nevyliciteľná a lekári ho nechceli operovať. Pozval som matku, aby prišla ku mne. Povedal som jej, že poznám jedného výborného lekára. Lepšieho, ako sú všetci špecialisti na svete. Keď prídete v nedeľu do kostola, predstavím vám ho. Skepticky sa na mňa pozrela. V nedeľu prišla aj so synom. Kázal som o Ježišovi a o jeho moci. Celé zhromaždenie sa za chlapca modlilo. 10 000 ľudí bolo svedkom, ako sa chlapec uzdravil. Pán Ježiš ho uzdravil.*

Ježiš žil pred 2000 rokmi, ale skrze dobrých ľudí žije aj dnes medzi nami. Preto sa s ním zjednocujeme, prosíme o jeho Ducha, aby svet a ľudia v ňom boli šťastnejší, šťastnejší a láskavejší....